

men jeg henstiller til samtlige Medlemmer saavidt mulig ikke at drage dette Forhold frem under Forhandlingerne, hvor det efter sin Natur ikke egentlig hører hjemme.

J. A. Hansen: I Henhold til den ærede Formands Antydning skal jeg bemærke, at jeg ikke skal komme videre ind paa denne Gjenstand, men blot erindre Thinget om, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Kimestad) sidst sagde, at det, som man var enig om, ikke var at komme ind paa Sagens Realitet uden særlig Anledning; da der nu imidlertid her i Thinget blev særlig Anledning, var denne Aftale forsvunden. Det ærede Medlem behagede at bringe dette frem i sit første Foredrag og behagede at sammenligne mig med en Løve paa Grund af, hvad der den Gang passerede. Naar jeg vilde gjøre Gjengjæld, vilde jeg i denne Sag sammenligne det ærede Medlem med en Tiger, men jeg vil ikke gjøre Gjengjæld. Jeg syntes, at han i Begyndelsen af sit Foredrag bebrejdede den ærede nuværende Ordfører, at han ikke holdt sig den gamle Aftale efterrettelig, men dette er aldeles uberettiget. Der er ikke med Hensyn til Sagen, som den nu foreligger, truffet nogen Aftale (Kimestad: hvorfor?), hvorfor maa det ærede Medlem vide lige saagodt som jeg, fordi det slet ikke var under Dmtale at træffe Aftalen paa ny. Den ærede Taler stillede sig ganske forskjellig fra den Maade, hvorpaa han stillede sig sidst, og bragte ikke noget Forslag frem om, at vi skulde holde Aftalen; der var Ingen, der bragte den frem, der blev ingen Aftale. Han er aldeles uberettiget til at komme og bebrejde den ærede Ordfører, at han skulde have svigtet en Aftale, som slet ikke var truffen. — Jeg har i Øvrigt overordentlig Agtelse for det ærede Medlems juridiske Kundskaber, men imellemstunder kan jeg ikke følge ham og mener, at hans juridiske Skarpsindighed aldeles ikke slaa til. Han kom til at gjøre Indvendinger imod, hvad Udvalgets nuværende Ordfører havde gjort gjældende, at naar Thinget her erklærede, at den paagjældende Mand, hvorum Taler er, ikke var uberygtet og derfor ikke kunde have Sæde i Folkethinget, kunde han heller ikke have Valgret; derimod gjorde det ærede Medlem gjældende, at han desuagtet godt kunde blive anerkjendt som Valger; men jeg er ikke i Stand til at indse, at dette kan være rigtigt. (Kimestad: Jo!) Ja, det ærede Medlem siger jo, men jeg siger nei, og det ærede Medlem kan jo dog ikke sige, at jeg er i Stand dertil, naar jeg selv siger, at jeg ikke er det. Sagen er den, at Grundloven ingenjomhelst Forskjel gjør i den Henseende mellem Bestemmelserne for Valgret og Valgbarhed. Den forlanger til begge Dele, at Paagjældende skal være uberygtet; der er en Forskjel med Hensyn til et Par af de andre Bestemmelser, men det vedkommer ikke Spørgsmaalet her. Man gjør til Betingelse for Valgret til

Folkethinget, at Vedkommende skal være en uberygtet Mand, og § 31 siger: „Valgbar til Folkethinget er enhver uberygtet Mand osv.“, og saa siger Valglovens § 2: „Ingen kan anses for uberygtet, der ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling“. Altsaa den, der ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, kan aabenbart hverken være valgberettiget eller valgbar. Anerkjendes han for at være Valger, maa dette være en Underkjendelse af denne Dom, naar andre Autoriteter vilde negte ham Egenkab af at være valgbar, og saa komme de to Statsmagter — og vi have desværre haft Anledning til at udtale Frygt for, at dette kunde ske — til at staa i en skjærende Modsetning til hinanden. Dette antog jeg, at det ærede Medlem med os vil være enig i ikke er ønskeligt, men han antydede her, at Domstolene kunde komme til at erklære for uberygtet, hvad Thinget kunde komme til at erklære for ikke at være uberygtet. Det ærede Medlem forudsatte saaledes, hvad jeg ikke troede kunde ske, men det ærede Medlems Autoritet er i den Henseende saa stor, da han saa nøie kender Domstolene og Folkethinget, at naar han siger, at en saadan Uenighed kan komme tilstede, er det rimeligt, at det kan blive Tilfældet, og han syntes at antyde, at det kunde være meget rimeligt, at den Paagjældende af Domstolene anerkjendes for at være Valger. Dette kan jeg ikke forstaa og naonlig ikke, at det ærede Medlem vilde gjøre denne Sætning gjældende. Med Hensyn til Realiteten af den Sag, der her foreligger, vil jeg erklære, at med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad der er beviist, holder jeg mig til den Betragtning, der er fremsat af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Den er ogsaa min. Der staa ikke, og Domstolene har ikke sagt, at det er beviist, men den har sagt, at den maa antage, at det er saa, og jeg lægger stor Vægt paa disse Udtryk og den Mening, der ligger i dem. Med Hensyn til Sagen i Øvrigt kan jeg saa fuldelig henholde mig til, hvad Udvalgets ærede Ordfører har sagt, at det vil være overflødigt for mig at sige et eneste Ord til.

Sogsbro: Jeg havde helst været fri for at yttre mig i denne Sag, og jeg havde ogsaa troet ikke at skulle tage Ordet idag, men efter de Ytringer, der ere faldne, kan jeg ikke Andet end udtale de Grunde, der have bevirket, at jeg i Udvalget har fallet mig, som jeg har gjort. Jeg skal dog ikke gaa ind paa de meget forskellige Betragtninger, som ere komne frem, og som ikke vedkomme Sagens Realitet; jeg skal søge at holde mig saa nær som mulig til det Spørgsmaal, hvorum vi skulle stemme, naar vi gaa til at sige enten Ja eller Nei. Jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), at det vilde være ønskeligt, om